

18 februarie – 24 februarie

Duhul Sfânt și darurile date credincioșilor

Textul de memorat: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.” (1 Corinteni 12:4-6)

Cum ar fi dacă un om ar pleca într-o călătorie și i-ar încredința casa și treburile administrative și gospodărești fiului său, dar nu i-ar lăsa și mijloacele și instrumentele necesare ca să poată face aceste lucruri?

Când S-a suit la Tatăl Său în cer, Isus le-a încredințat ucenicilor o misiune clară: să ducă vestea cea bună a mântuirii în toată lumea. El le-a lăsat și mijloacele necesare. Împreună cu porunca, le-a dat și puterea de a o aduce la îndeplinire, în Numele Său și prin puterea Duhului Sfânt. În 1 Corinteni 1:4-7, Pavel aduce mulțumiri „pentru harul lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele... așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar.” Darurile spirituale sunt oferite prin Duhul Sfânt, în Hristos, în scopul zidirii bisericii Sale.

Duminică, 19 februarie – Roada Duhului și darurile Duhului

Roada Duhului și darurile Duhului au același Autor, dar nu sunt unul și același lucru. Nu i se poate cere unui creștin să manifeste un anume dar al Duhului, însă toți ar trebui să manifeste roada Duhului. Darurile spirituale nu sunt neapărat o dovadă a spiritualității, pe când roada Duhului este o astfel de dovadă. Roada este una singură, iar darurile sunt mai multe și unele dintre ele sunt mai importante decât altele.

1. Care este ideea principală transmisă de Pavel în 1 Corinteni 12:4-7,11?

În viața tuturor copiilor lui Dumnezeu trebuie să se vadă toate elementele care alcătuiesc roada Duhului, dar nu este obligatoriu ca fiecare credincios să aibă toate darurile. Nu există daruri obligatorii, ca de exemplu vorbirea în limbi. Dimpotrivă, fiecare este înzestrat de Dumnezeu suveran cu daruri diferite, după cum consideră El de cuviință. Darurile Duhului ne-au fost date pentru a ne face capabili să le slujim altora și pentru a zidi trupul lui Hristos, biserica. Ele nu ne sunt date ca să facem cu ele ce poftim sau ca să obținem laude. Ne-au fost oferite pentru a promova cauza lui Dumnezeu.

Este interesant de observat cât de des se face referire la dragoste în contextul discuției despre darurile spirituale. Pasajul din 1 Corinteni 12 este urmat de frumoasa expunere despre dragoste din capitolul 13, iar cel din Efeseni 4:11-13 este urmat în versetele 15 și 16 de referirea la dragoste. Versetele care urmează după Romani 12:3-8, unde sunt menționate darurile Duhului, vorbesc despre dragoste (vezi Romani 12:9,10).

Darurile sunt oferite prin har, deci din iubire. Dragostea este motivația și mijlocul prin care Dumnezeu încearcă să ajungă la inima oamenilor. Când îi iubim pe oameni, le arătăm cum îi iubește El. În dragostea și atotștiința Sa, Dumnezeu a pus la dispoziția poporului Său mijloacele pentru realizarea misiunii pe care i-a încredințat-o. Probabil că de aceea este dragostea cel mai mare dar dintre toate (1 Corinteni 13:13)!

De ce este dragostea esența vieții creștine? Cum îi conferă ea putere mărturiei noastre?

Luni, 20 februarie – Dumnezeu, Dătătorul darurilor spirituale

Nu decidem noi ce daruri să primim. Cuvântul grecesc pentru darurile Duhului este *charismata*; ele sunt deci niște daruri ale harului, oferite de însuși Dumnezeu. Ele nu pot fi obținute în baza statutului, poziției, rangului, educației sau performanței noastre spirituale. Sunt daruri fiindcă sunt oferite fără plată și din iubire, ca noi să ne împlinim misiunea încredințată.

2. De regulă, considerăm că Duhul Sfânt dă darurile spirituale. Pavel îl asociază și pe Isus Hristos cu

aceste daruri. Care este rolul Său? Efeseni 4:7

Noi primim darurile prin Hristos. Însă Duhul Sfânt este cel care le împarte bisericii. Cei care L-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitor personal și cred în El vor primi de la Duhul Sfânt daruri spirituale după „cum voiește” El (1 Corinteni 12:11). Înzestrarea cu daruri este decizia suverană a Dumnezeuirii.

Talentul înnăscut nu este în sine un dar spiritual. Darurile spirituale nu echivalează cu talentele naturale pe care cineva și le dezvoltă prin pregătire specială. Mulți necreștini sunt binecuvântați în mod providențial cu asemenea talente. Orice lucru bun și desăvârșit vine de la Dumnezeu (Iacov 1:17), însă credincioșii au fost înzestrați de El cu daruri speciale ca să fie o binecuvântare pentru alți creștini și pentru a zidi biserica Sa. Dumnezeu poate împlini acest scop și prin intermediul unui talent natural, dacă cel care îl are recunoaște că l-a primit de la El și dacă se roagă și își consacră talentul lucrării Domnului.

3. Ce spune Pavel despre împărțirea darurilor? De ce este important să ținem cont de acest aspect dacă dorim să înțelegem ce rol au darurile spirituale în biserică? 1 Corinteni 12:14-31

Duhul Sfânt împarte darurile potrivit înțelepciunii și voinței Sale. El ne iubește și știe cel mai bine în ce domeniu putem fi mai eficienți. Dacă-i invidiem pe alții pentru darurile lor, înseamnă că nu-I suntem recunoscători lui Dumnezeu și că ne îndoim că împarte darurile cu înțelepciune.

Ce daruri le-a oferit Dumnezeu membrilor bisericii tale? Ce lecție poți desprinde din faptul că oameni diferiți primesc daruri diferite?

Marti, 21 februarie – Scopul darurilor spirituale

4. De ce ne oferă Dumnezeu daruri spirituale? Romani 12:3-8; Efeseni 4:8-12.

Darurile spirituale au fost oferite în vederea slujirii altora, nu pentru a fi folosite pentru binele personal. Ele nu sunt niște capacități care ne sunt date ca să ne satisfacem gustul pentru senzațional și nu sunt nici un antidot pentru plictiseală. Adeseori, considerăm că darurile Duhului Sfânt ne sunt date pentru împlinirea nevoilor noastre spirituale sau pentru întărirea noastră în umblarea cu Dumnezeu. Dacă ar fi așa, atunci în centrul lor s-ar afla creștinul și nu Hristos, ne-am afla noi, nu Dumnezeu. Când îl reaşezăm pe Dumnezeu în centrul concepției noastre despre darurile spirituale, le redăm darurilor scopurile pentru care au fost oferite: zidirea și unitatea bisericii (Efeseni 4:12-16), împlinirea misiunii ei (Efeseni 4:11,12) și slava lui Dumnezeu (1 Petru 4:10,11).

Darurile nu ne sunt date pentru noi, ci pentru edificarea altora (vezi și 1 Corinteni 14:12,26), pentru binele spiritual al întregii biserici și pentru zidirea ei. Atunci când darurile lui Dumnezeu sunt folosite greșit, în scopul elogierii anumitor persoane și nu al stimulării creșterii bisericii, oamenii primesc laude nemeritate, fapt care alimentează disensiunile și face loc divizării.

De multe ori, privim darurile spirituale ca pe niște abilități și talente. Să nu uităm totuși că, deși talentele sunt cuprinse în darurile spirituale, darul spiritual vine întotdeauna împreună cu o anumită misiune sau lucrare spirituală (1 Petru 4:10). Prin urmare, darurile spirituale sunt niște capacități oferite în mod special de Dumnezeu prin Duhul Sfânt și ne sunt date pentru un anumit tip de slujire care va zidi biserica. Pentru împlinirea acestui scop, sunt necesare daruri diverse.

Ce putem face pentru ca darurile diverse din biserică să devină o binecuvântare, nu o sursă de disensiuni?

Miercuri, 22 februarie – Darurile spirituale în trecut și în prezent

5. Citește 1 Corinteni 14:1 și compară listele darurilor din Romani 12:3-8; 1 Corinteni 12:7-11,27-31 și Efeseni 4:11,12. Darurile acestea au fost doar pentru credincioșii din perioada Noului Testament sau le sunt date și credincioșilor de astăzi?

Unii creștini cred că darurile spirituale menționate în Noul Testament au fost disponibile doar pentru credincioșii din vremea lui Isus și a apostolilor și susțin că ele au încetat să existe în biserică odată cu moartea

primilor apostoli. Iar argumentul lor este declarația lui Pavel din 1 Corinteni 13:10: „Când va veni ce este desăvârșit, acest «în parte» se va sfârși.” Este adevărat că va veni un timp când darurile se vor sfârși, însă textul spune că se vor sfârși când va veni ce este desăvârșit, adică atunci când nu vom mai vedea ca într-o oglindă, în chip întunecos, ci vom „vedea față în față”, la revenirea Domnului Isus. Biblia ne spune că darurile spirituale sunt date pentru zidirea bisericii (1 Corinteni 12:28) și credincioșii sunt îndemnați să „umble” după aceste daruri (1 Corinteni 14:1). Ele sunt necesare bunăstării bisericii. Și, din moment ce în Biblie nu avem o dovadă că Dumnezeu le-ar fi sistat, conchidem că El continuă să le ofere până când biserica își va încheia misiunea și Hristos va veni iar.

Ellen G. White afirmă: „Marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o manifestare mai puțin însemnată a puterii lui Dumnezeu, decât cea de la începutul ei.” - *Evenimentele ultimelor zile*, ed. 2003, p. 146 (202)

Dumnezeu a chemat biserica să pregătească lumea pentru a doua venire a lui Hristos și nu-i va lipsi pe membrii ei de sprijinul necesar. Pe de altă parte însă, darurile spirituale nu vor lua niciodată locul Bibliei și nu vor împlini rolul ei. Ele nu sunt decât o împlinire a făgăduinței biblice potrivit căreia credincioșii vor fi înzestrați cu daruri în scopul zidirii trupului lui Hristos și pregătirii lumii pentru revenirea apropiată a lui Isus.

Citește Efeseni 4:11-13, în special versetul 13. Ce îți spune despre nevoia de daruri spirituale a bisericii de astăzi?

Joi, 23 februarie – Duhul Sfânt și darul discernământului

6. Citește 1 Corinteni 12:10;14:29 și 1 Ioan 4:1-3. De ce este important darul discernământului?

Trebuie să știm că nu există numai daruri spirituale autentice. Biblia ne avertizează să nu dăm crezare oricărui duh, ci să cercetăm duhurile ca să vedem dacă sunt în armonie cu Scriptura și dacă îl înalță pe Isus ca Domn. Este necesară „deosebirea duhurilor” (1 Corinteni 12:10), fiindcă nu oricine pretinde că vine de la Dumnezeu vine într-adevăr de la El. Există puteri demonice care caută să înșele biserica și imitații demonice ale darurilor adevărate ale Duhului: învățături false, profeții false, viziuni mincinoase, vorbire în limbi contrafăcută, puteri vindecătoare oculte, semne și minuni înșelătoare etc.

Unii acceptă validitatea darurilor spirituale în timpul de față, dar pun accent doar pe anumite daruri și consideră că darul semnelor și minunilor este cel mai important. Însă Pavel așază darul discernământului chiar după darul minunilor și cel al profețiilor și înainte de darul limbilor (1 Corinteni 12:10)!

Dumnezeu îi dă bisericii darul discernământului pentru a o păstra în adevăr și unitate și pentru a-i feri pe membrii ei de profeții falși și de semnele și minunile false. Ca să evaluăm corect, avem nevoie de maturitate, de cunoștințe și de loialitate față de Cuvântul lui Dumnezeu în ce privește credința și practica noastră. Totuși discernământul trebuie să se bazeze în primul rând pe Cuvântul lui Dumnezeu.

„Acela care face din săvârșirea minunilor un test al credinței lui va descoperi că Satana poate să facă, printr-o mulțime de amăgiri, minuni care vor părea adevărate. (...) Nu lăsați să treacă zilele, pierzând ocaziile prețioase de a-L căuta pe Domnul cu toată inima, mintea și sufletul. Dacă nu primim adevărul cu dragoste, am putea să ne aflăm în rândurile celor ce vor vedea și vor crede minunile săvârșite de Satana în aceste zile din urmă. Multe lucruri ciudate vor părea a fi niște minuni uimitoare, care ar trebui să fie privite ca niște amăgiri făcute de tatăl minciunii. (...) Oamenii aflați sub influența duhurilor rele vor face minuni.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 2, ed. 2011, pp. 48-49 (52-53)

Vineri, 24 februarie – Un gând de încheiere

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, capitolele 31, „Îngerii lui Dumnezeu și spiritele rele”, și 37, „Scripturile, apărarea noastră”.

Unii se întreabă: „De ce nu se mai fac și astăzi minuni (vindecări miraculoase) așa cum se făceau în timpurile biblice?” În general, situația era și atunci așa cum este astăzi: oamenii ascultau Cuvântul lui Dumnezeu și apoi răspundeau chemării Duhului Sfânt. Și iată ce scrie Ellen G. White: „Felul în care a lucrat Domnul Hristos a

fost acela de a propovădui Cuvântul și de a alina suferințele prin minuni de vindecare. Totuși eu sunt îndrumată să spun că noi nu putem lucra acum în felul acesta, deoarece Satana își va exercita puterea prin săvârșirea minunilor. Slujitorii lui Dumnezeu din zilele noastre nu pot să lucreze prin intermediul minunilor, din cauză că se vor săvârși minuni de vindecare false, despre care se va declara că sunt minuni divine. Din motivul acesta, Domnul a desemnat o cale prin care poporul Său trebuie să ducă mai departe lucrarea de vindecare fizică, asociată cu învățarea Cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să fie înființate sanatorii, iar în instituțiile acestea vor fi angajați lucrători care vor desfășura o lucrare misionară medicală adevărată. În felul acesta, cei care vin la sanatorii pentru tratament vor fi înconjurați de o influență ocrotitoare.” - *Solii alese*, cartea 2, ed. 2011, p. 50 (54)

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 102-108

1. Cui anume nu-i nesocotește Domnul rugăciunea?
2. În opinia psalmistului, de ce îl așteaptă toate viețuitoarele pe Domnul?
3. Cui i-a stârnit Domnul mila pentru Israel?
4. În ce poate Domnul să transforme pustiul și pământul uscat?

Profeți și regi, capitolul 8

5. Ce anume nu făcuse poporul ales niciodată mai înainte de vremea lui Ahab?